

nòmica valenciana, Rosa Solbes, assegura que «es podria cooperar en la compra d'espais estrangers, tant musicals com dramàtics; en la coproducció de programes; l'assistència tècnica en esdeveniments esportius o la possibilitat de compartir corresponsals a l'estranger i enviats especials».

En la futura relació entre les emissores de la Generalitat de Catalunya i Canal Nou ja és quasi segur que Catalunya Música entrà concerts de música clàssica gravats al Palau de la Música de la ciutat de València per l'emissora de la Generalitat valenciana.

Més tècnics que polítics

Exceptuant les conselleries de Cultura, les relacions entre els restants departaments de totes dues Generalitats han estat més tècniques que polítiques. És, per exemple, el cas dels serveis de publicacions de presidència, on participen totes les autonomies i que es reu-

neix, de manera oficiosa, una vegada a l'any. Una cosa semblant passa amb la Conselleria d'agricultura, on a més d'una entrevista, el desembre de 1986, dels consellers Joan Miró i Ardèvol i Lluís Font de Mora, la cooperació es mou a nivell tècnic, bé en fires especialitzades, bé en investigació agrària. Cal destacar, a més, l'acció tripartita dels governs valencià, català i aragonès, coordinada amb Madrid, sobre la central tèrmica d'Andorra, l'impacte ambiental de la qual és palès a les tres comunitats.

Pel que fa als departaments de treball, es podrien mantenir contactes, aviat, sobre formació ocupacional, negociació de convenis, conflictitat laboral i seguretat i higiene. Així mateix, el departament de Justícia de Catalunya ha tractat amb la Conselleria de Treball i Seguretat Social de la Generalitat valenciana, temes com la justícia juvenil, l'assessorament en la nor-

malització lingüística de registres i, també, sobre jutjats de guàrdia.

De les conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, cal destacar els equips de treball constituïts en matèria de transports en el projecte conjunt de creació de la Companyia Aèria Regional Mediterrània; l'intercanvi d'experiències, informació i assessorament mutu sobre ferrocarrils de la Generalitat i els grups de treball sobre infraestructura ferroviària i viària.

A més de la col·laboració via conselleries, cal tenir en compte que la designació de la ciutat de València com a subseu olímpica implica la cooperació del COOB, l'Ajuntament de València, la direcció general d'Esports de la Generalitat valenciana i el València Club, que integraran, formalment, el comitè de la subseu quan aquest mes se celebri l'acte de lliurament de la bandera olímpica a la ciutat de València. □

PRESÓ PER AL CONSELLER D'ENCAMP, PERE MARSENYAC

El complot dels xecs

Un conseller d'Encamp, Pere Marsenyac, ha estat condemnat per la justícia andorrana per un delictes d'estafa i falsificació de documents. Acaba així una història llarga i complicada

Jordi Garriga

El moviment de diners negres a Andorra de vegades arrossega una càrrega delictiva més enllà de la simple evasió fiscal, que no hi és penada. El passat dia 8 de maig el Tribunal de Corts del Principat condemnava per un delictes d'estafa i falsificació de documents en haver-se fet efectiu el cobrament de vuit xecs bancaris cobrables a l'estranger per valor de 65 milions de pessetes, robats a la Caixa de Pensions. Aquesta vegada, la decisió judicial queia sobre Jaume Ausió, ex-director d'una delegació de La Caixa, i afectava la classe política andorrana, en la persona de Pere Marsenyac, conseller general d'Encamp, condemnat a 10 mesos de presó ferma, el primer membre del Parlament andorrà que en tota la seva història havia de ser engarjolat.

Abans de la detenció dels dos homes, el 18 de novembre de 1988, aquests portaven ja un bon temps de relació amistosa. Ausió, ex-director de la Caixa en la seva delegació a Mercabarna, sortia d'una turmentosa relació amb l'entitat bancària —que l'havia acomiadat sense indemnització—, que va fer saber a Marsenyac, que té interessos en el sector immobiliari, dels

seus desitjos d'invertir un capital a Andorra. És en aquest punt que la sentència del tribunal decideix que els 65 milions de pessetes en francs que rebrà el conseller en 8 xecs pagables a l'estranger a canvi de la venda d'una casa a la carretera de Vila és en realitat un colp a mitges en què els xecs són l'objecte d'un robatori a la Caixa de Pensions.

Al judici, els dos homes, acarats, van negar d'una banda l'existència d'una casa, Ausió, i de l'altra, Marsenyac, la coneixença de l'origen tan tèrbol dels diners que van ser cobrats a través del compte estranger que té al Crèdit Lyonnais la Caixa. El parlamentari d'Encamp, durant el judici, va dir que basava la confiança en Ausió i els milions en el fet que aquest es presentava com a apoderat d'altres inversors.

La defensa de Marsenyac, contra el parer del fiscal, que veia una jugada a dues bandes, va justificar els 30 milions que van tornar a mans d'Ausió com un retard en el pagament de la casa, ja que en aquesta versió l'ex-director de La Caixa al·legava que el seu pare travessava dificultats econòmiques. ¿Un parany? ¿Ingenuïtat? ¿Un colp frustrat? A banda dels dubtes i discussions que pugui suscitar el veredict final del tribunal, almenys s'ha qüestionat el trà-

Tràfic de diners a Andorra, ús i costum assumit.

fic cec de diners negres cap a Andorra, ús i costum assumit per la societat en tots els seus estatges, fins i tot en el dels polítics. □